

435.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 1 czerwca 1923 r.

w przedmiocie uchylenia ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zwalczaniu przestępstw z chęci zysku, popełnionych przez urzędników (Dz. U. R. P. № 30, poz. 177) oraz uzupełnienia art. 149 kodeksu karnego z r. 1903.

Art. 1. Uchyła się moc obowiązująca ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zwalczaniu przestępstw z chęci zysku, popełnionych przez urzędników.

Postanowienia ustaw karnych, uchylone, zmienione lub ograniczone w swym działaniu skutkiem przepisów rzeczonyj ustawy, odzyskują moc prawną.

Art. 2. Do art. 149 kodeksu karnego z r. 1903, obowiązującego w b. zaborze rosyjskim, wprowadza się zmiany następujące:

- 1) w części pierwszej zamiast słów: „występku lub zbrodni” umieścić należy słowa: „wykroczenia, występku lub zbrodni”;
- 2) w części drugiej zamiast słów: „Jeśli występku lub zbrodni” umieścić należy słowa: „Jeśli wykroczenia, występku lub zbrodni”;
- 3) w części, określającej karę, zamiast słów: „za przekupienie do występku” umieścić należy słowa: „za przekupienie do wykroczenia lub występku”.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w dniu 14 od daty jej ogłoszenia.

Art. 4. Wykonanie tej ustawy poleca się Ministrowi Sprawiedliwości.

Prezydent Rzeczypospolitej:

S. Wojciechowski

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowadworski*

436.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 1 czerwca 1923 roku

w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. № 85, poz. 464).

Art. 1. Art. 1 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. № 85, poz. 464) otrzymuje następujące brzmienie:

„Organem naczelnym państwowej statystyki administracyjnej jest Główny Urząd Statystyczny przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Organizację Urzędu i stosunek jego do władz państwowych określa podany w dodatku do niniejszej ustawy statut Głównego Urzędu Statystycznego”.

Art. 2. Ustęp pierwszy art. 3 powyższej ustawy otrzymuje następujące brzmienie:

„Wszelkie władze, urzędy i zakłady publiczne oraz związki komunalne są zobowiązane współdziałać przy dochodzeniach statystycznych, zarządzonych na podstawie art. 2 niniejszej ustawy, w granicach i w sposób, w rozporządzeniu Rady Ministrów zakreślany”.

Ustęp trzeci art. 3 skreśla się.

Art. 3. Art. 5 powyższej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Kto nie czyni zadość obowiązkowi, nałożonemu w rozporządzeniu, wydanem na mocy art. 2 niniejszej ustawy, podlega karze grzywny do wysokości 1,000.000 marek, a w razie niemożności uiszczenia grzywny — karze aresztu do jednego miesiąca; w razie powtórnego wykroczenia grzywna może być wymierzona w wysokości podwójnej. Kary te wymierza władza administracyjna I instancji, a względnie władza celna, stronie zaś służy odwołanie się według obowiązujących przepisów, a w szczególności w województwach: poznańskim i pomorskim oraz górnośląskiej części województwa śląskiego, przy odpowiedzialności stosowaniu przepisów pruskiej ustawy o wydaniu policyjnych rozporządzeń karnych w sprawach o wykroczenia z dnia 23 kwietnia 1883 r. (Pr. Zb. Ust. str. 65).

Wysokość grzywny może być na wniosek Ministerstwa Spraw Wewnętrznych rozporządzeniem Rady Ministrów podwyższona lub obniżona”.

Art. 4. Art. 7 powyższej ustawy otrzymuje następujące brzmienie:

„Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych”.

Art. 5. Statut Głównego Urzędu Statystycznego otrzymuje następujące brzmienie:

„STATUT GŁÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO.

Art. 1. Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego podlega i referuje bezpośrednio Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 2. Zadaniem Głównego Urzędu Statystycznego jest:

- 1) przeprowadzanie badań statystycznych według programu, zatwierdzonego przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych;
- 2) nadawanie jednolitego kierunku wszystkim badaniom statystycznym, podejmowanym przez polskie władze państwowe, z wyjątkiem tych tylko badań, które drogą specjalnej ustawy przekazane są innemu urzędowi;

- 3) ogłaszanie wyników badań statystycznych, przeprowadzanych zarówno przez Główny Urząd Statystyczny, jak również przez inne urzędy państwowe.

Art. 3. Z własnej inicjatywy mogą ministerstwa lub inne urzędy państwowe podejmować badania statystyczne w obrębie swej działalności i przez własne organa jedynie po wysłuchaniu opinii Głównego Urzędu Statystycznego.

W razie nieprzychylenia się zainteresowanego ministerstwa do opinii wyrażonej przez Główny Urząd Statystyczny, ministerstwo powiadamia o tem Główny Urząd Statystyczny.

W ciągu miesiąca od otrzymania powyższego powiadomienia Głównemu Urzędowi Statystycznemu przysługuje prawo wniesienia sprawy przez Ministra Spraw Wewnętrznych na Radę Ministrów celem jej rozstrzygnięcia. Do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez Radę Ministrów zainteresowane ministerstwo nie może rozpoczynać badań, którym sprzeciwia się Główny Urząd Statystyczny. Przepis ten nie dotyczy tych badań, które drogą specjalnej ustawy są przekazane innemu urzędowi.

Art. 4. Jeżeli jakiemu urzędowi państwowemu dla celów administracyjnych potrzebne są wykazy statystyczne, nieprzewidziane w planie prac Głównego Urzędu Statystycznego, lub jeżeli wykończenie takich wykazów przewidziane jest w terminie późniejszym, aniżeli potrzeba danemu urzędowi, a Główny Urząd Statystyczny nie jest w stanie uczynić zadość żądaniu urzędu, w takim razie urząd ten może przydzielić do Głównego Urzędu Statystycznego swego referenta i potrzebną ilość sił pomocniczych dla przeprowadzenia lub przyspieszenia potrzebnej mu statystyki.

Art. 5. Wyniki badań statystycznych, przeprowadzanych przez urzędy państwowe, ogłaszane są w wydawnictwach Głównego Urzędu Statystycznego lub też, po porozumieniu się z Głównym Urzędem Statystycznym, w wydawnictwach poszczególnych ministerstw albo innych urzędów państwowych. W tym ostatnim wypadku wyniki te muszą być ogłoszone w stosownem skróceniu w Roczniku Statystyki Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 6. Przy zbieraniu dat statystycznych Główny Urząd Statystyczny ma prawo żądać pomocy od wszystkich urzędów państwowych po uzyskaniu na to upoważnienia od właściwego ministerstwa.

Art. 7. Rada Ministrów może uznać pewne wyniki badań statystycznych za tajemnicę urzędową na wniosek ministerstwa, zainteresowanego tą tajemnicą.

Art. 8. Przy Głównym Urzędzie Statystycznym istnieje w charakterze organu doradczego Główna Rada Statystyczna Rzeczypospolitej Polskiej, złożona z:

- a) dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, który jest jednocześnie przewodniczącym Główniej Rady Statystycznej; zastępcę przewodniczącego mianuje z pośród członków Główniej Rady Statystycznej Minister Spraw Wewnętrznych;
- b) przedstawicieli wszystkich ministrów, delegowanych przez właściwych ministrów;

- c) przedstawicieli biur statystycznych ciał samorządowych, upoważnionych przez Ministra Spraw Wewnętrznych do wysłania swych przedstawicieli do Główniej Rady Statystycznej;
- d) przedstawicieli najważniejszych stowarzyszeń naukowych, społecznych i gospodarczych, upoważnionych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwymi ministrami do wysłania swych przedstawicieli do Główniej Rady Statystycznej;
- e) profesorów szkół akademickich, powołanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego;
- f) kierowników wydziałów Głównego Urzędu Statystycznego z głosem doradczym.

Art. 9. Posiedzenia Główniej Rady Statystycznej odbywają się na zaproszenie dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego w miarę potrzeby oraz obowiązkowo raz na rok".

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

437.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 1 czerwca 1923 r.

w przedmiocie ratyfikacji traktatu handlowego pomiędzy Polską a Belgją i Wielkim Księstwem Luksemburskiem, podpisanego w Brukseli dnia 30 grudnia 1922 roku.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji traktatu handlowego pomiędzy Polską a Belgją i Wielkim Księstwem Luksemburskiem, podpisanego w Brukseli dnia 30 grudnia 1922 r.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Zagranicznych.

Art. 3. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Spraw Zagranicznych: *M. Seyda*